CE AȚI FĂCUT PENTRU ECHIPA DE TINERET?

PRIMELE ECOURI ALE MĂSURII DE ÎNFIINȚARE A UNUI CAMPIONAT DE TINERET — REZERVE

Așadar, din toamnă vom avea și un campionat de tineret-rezerve, care se va desfășura paralel cu cel al Diviziei A, la aceleași date și după același program. Grijile antrenorilor însă, au început de acum, deoarece — ca pregătire a campionatului — **în primăvara aceasta va fi organizată o competiție ad-hoc pentru formațiile secunde („Cupa F.R.F.")** și loturile trebuie alcătuite și pregătite. Ceea ce și fac în prezent. Unii cu mai mult spor, alții cu mai puțin.

Zilele acestea am stat de vorbă cu mai mulți antrenori și am consemnat primele ecouri stîrnite de înființarea (mai bine zis reînființarea) acestui campionat. În rîndurile de mai jos, ei își expun părerile, realizările și necazurile în legătură cu această competiție, căreia îi acordă importanța cuvenită și care — bine „pusă pe picioare" — poate avea influențe binefăcătoare asupra viitorului fotbalului nostru.

Steaua: O acțiune atent pregătită

Steaua a organizat cu un bun simț al prevederii activitatea echipei sale de tineret — rezerve Dispunînd de un bogat grup de juniori, de la centrul de la stadionul său și de la „23 August", s-a trecut la selecționarea celor mai valoroși dintre acești juniori în lotul de tineret, pus sub conducerea fostului internațional *Nicolae Tătaru.* Acesta s-a dovedit, în activitatea lui de antrenor, în cadrul centrului „23 August" — ca foarte priceput în munca cu tinerii jucători. Notăm dintre juniorii trecuți în lotul de tineret al echipei Steaua pe *Iordănescu, Ciugarin, Ispir, Ștefănescu, Belea, Barancea.* Lor li se vor adăuga jucătorii din lotul primei echipe, neutilizați la partidele de Divizia A, în special cei foarte tineri ca *Melenco* și *Cojocaru* (fundași), *Tătaru II, Manea* (atacanți) etc. Lotul de tineret a început pregătirile la București, în primele zile ale lui ianuarie, pe baza unui program de antrenament alcătuit de întreg colectivul de tehnicieni ai secției. La revenirea fotbaliștilor din prima formație de la Brașov, multe dintre ședințele de pregătire vor avea loc în comun.

Părerea antrenorului principal de la Steaua, *Ștefan Covaci,* asupra campionatului de tineret-rezerve este aceea că el va folosi, cu condiția ca promovarea să se facă judicios și permanent. Trebuie utilizată la maximum tocmai posibilitatea oferită de campionat de a-i întrebuința pe jucători în mod gradat, cu perioade de pauză,

Steagul roșu: Baza noii echipe — juniorii

Și la Steagul roșu, baza echipei de tineret o constituie un nucleu de 7 jucători din echipa de juniori, elemente care s-au dovedit încă de la sfîrșitul sezonului trecut capabile să facă acest salt competițional. Responsabilitatea formației de tineret a fost preluată de antrenorul secund, *Nicolae Proca.*

Se știe că clubul brașovean a promovat adesea elementele remarcate în cadrul campionatelor școlilor profesionale de pe lîngă uzina „Steagul roșu". Intenția antrenorilor este să se continue pe această cale, plus aceea a înglobării elementelor talentate din echipe de categorie inferioară. Și aici, grupul juniorilor care a pășit de acum în lotul echipei de tineret va fi completat cu jucătorii nefolosiți în respectiva săptămînă de către formația primă.

Antrenorul *Silviu Ploeșteanu* consideră ca utilă înființarea campionatului de tineret-rezerve.

Dinamo Bacău: „Încropim" destul de greu echipa

„Problema echipei de tineret, vă rog să mă credeți, — ne-a spus *D. Nicolae-Nicușor* — îmi dă destule dureri de cap. Inițiativa înființării acestei echipe — pe care, sub unghiul perspectivei, o văd de o reală utilitate — apărînd ca un fapt de ultimă oră, munca la club pentru echipa de tineret-rezerve este deocamdată încă de domeniul investigației.

Am adunat și eu cîțiva tineri noi *(Gal, Karst, Munteanu, Pană, Simionaș...),* dar n-am încă o echipă propriu-zisă. De altfel, întregul lot al echipei Dinamo Bacău (seniori + tineret) numără la ora actuală 27 de jucători.

Sîntem, în continuare, în căutarea de jucători tineri talentați, dar trebuie să mărturisesc că dificultatea cu care cluburile acordă dezlegări fotbaliștilor face din fiecare legitimare o problemă cu numeroase necunoscute și multe fațete.

Progresul: A venit „momentul centrelor"

La Progresul, constituirea lotului n-a fost o problemă prea mare pentru conducerea tehnică, deoarece iată ce ne-a spus antrenorul principal, Cornel Drăgușin:

— De fapt, n-am avut nici o dificultate la alcătuirea lui. Ne-am bizuit în principal pe elemente proprii, puse la dispoziție de centrul nostru de copii și juniori. De aici i-am promovat pe juniorii *Toader* (fundaș), *Matei* (mijlocaș), *Mocanu* și *Alecu* (înaintași) — jucători care făceau parte și pînă acum din lotul primei echipe — precum și pe *Filimon, Motoc* și *Dediu* (toți fundași), „cooptați" în vederea acestei competiții.

Să fiu sincer, însă, nici n-am făcut o despărțire de loturi. E vorba doar, de un campionat de tineret-*rezerve* și în acest caz de ce ar fi trebuit să procedăm la o separare? Antrenamentele trebuie să fie comune; eventual — pentru a se asigura posibilitatea cuprinderii întregului lot, în interesul unei instruiri mai temeinice — să se recurgă la o împărțire a jucătorilor pe compartimente, de pildă, iar de două ori pe săptămînă să fie reuniți pentru antrenamente de ansamblu. Ca o rezultantă, sînt de părere că ar fi în folosul unei pregătiri unitare din toate punctele de vedere și al atingerii scopului acestei formații secunde, ca ea să fie sub conducerea antrenorilor primei echipe.

— *Credeți însă, că efectivul său trebuie să se bazeze exclusiv pe elemente proprii?*

— Accentul trebuie să cadă pe ele. Acum se creează un prilej foarte bun pentru valorificarea „producției" centrelor de copii și juniori. Dar, atenția trebuie îndreptată și spre talentele din echipele care activează în categoriile inferioare. Promovarea lor trebuie încurajată de federație prin prevederi regulamentare care să înlesnească transferarea lor. De asemenea, în aceeași ordine de idei, ar fi bine să fie admise împrumuturile de jucători. Sînt destui cei care fac tușă la echipele lor și care ar putea fi folosiți la altele. O astfel de măsură, bazată — evident — pe încredere și respect reciproc între echipe, ar fi în interesul dezvoltării acestor jucători, cu calități certe, și în al competiției însăși. Să nu uităm că un campionat de tineret disputat acum cîțiva ani a lansat foarte mulți jucători (printre care *Constantin, frații Munteanu, Țîrlea* etc.)

Jiul: Deocamdată, fără echipa secundă!

La Petroșani alcătuirea echipei de tineret se află încă în fașă. Deși, în unanimitate, antrenorii și conducătorii Jiului apreciază ca pozitivă această acțiune, totuși nici pînă în prezent nu s-a stabilit concret din cine va fi alcătuit lotul de tineret — rezerve.

Există trei variante. Prima, fuzionarea cu echipa Știința Petroșani care activează în campionatul regional și care dispune de cîteva elemente talentate. În atare situație ar lua ființă o echipă de tineret care să facă față cu succes în campionat și în același timp să asigure un lot numeric corespunzător primei divizii. Conducerea Institutului de Mine nu este încă de acord cu această propunere, cu toate că din această realizare ar avea de cîștigat ambele părți și, implicit, fotbalul din Valea Jiului.

A doua: folosirea elementelor din echipa de juniori. Aceasta ar fi o soluție, dar nu cea mai potrivită, întrucît mulți dintre juniori nu sînt suficient dezvoltați fizic și tehnic.

A treia: antrenorul secund, dr. V. Frînculescu, care se va ocupa de activitatea echipei de tineret, consideră necesară legitimarea unor elemente talentate de la echipele care activează în campionatul regional. Aceste elemente nu pot fi însă legitimate deoarece colectivele respective nu vor să le dea dezlegare, fără de care este imposibil de efectuat transferul. Antrenorii găsesc absolut util ca federația să intervină în astfel de cazuri pentru a înlesni legitimarea oricărui jucător de jos în sus. În caz contrar, în situația actuală Jiul nu poate fi în măsură să pună pe picioare o echipă la nivelul scopului urmărit.

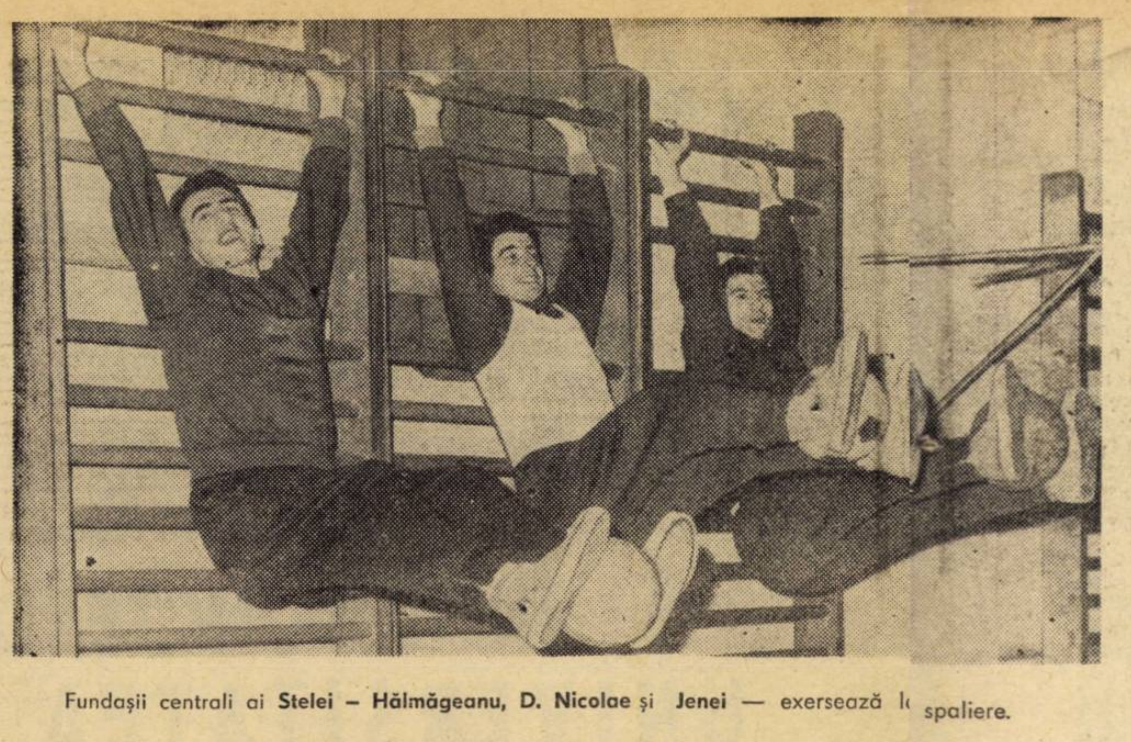

Fundașii centrali ai **Stelei – Hălmăgeanu, D. Nicolae** și **Jenei** — exersează l spaliere.

STEAUA

Laureatul unui concurs aerian

Ceasul, care a fost privit așa de des în ultimele minute, e din nou controlat. Ora 21.30. Constantin se ridică de la masa unde, din sticla de Pepsi-Cola (singura adusă de cînd ne-am așezat la vorbă) jumătate a rămas neconsumată, și pornește — cu mersu-i legănat, așa de bine cunoscut — spre ieșire. Puloverul „cadrilat" și pantalonii de schi sînt în ton cu peisajul montan. Aici, la Brașov, omul care se confundă cu existența Stelei în anii și de bine și de rău, pregătește un nou campionat. „Ultimul!", zic cei ce socotesc anii jucătorului de fotbal după certificatul de naștere. „Știu eu, dacă nu vor mai fi și alții?", răspunde tot printr-o întrebare decanul internaționalilor noștri la întrebarea ta. Și, cum vă povesteam, Constantin pleacă spre camera lui unde la ora 22 lumina se va stinge, pentru ca orele de odihnă să nu sufere nici cea mai mică pagubă. Din punga de mere, cumpărată „chiar de la piața din Schei, unde le găsesc totdeauna de excelentă calitate" (cum îmi mărturisise „profesorul"), exemplarul cel mai atrăgător va fi consumat, chiar înainte de culcare. Să-l lăsăm pe Constantin în brațele lui Morfeu și noi să ne facem o mai veche datorie față de el. E vorba de rezultatul unui pronostic în care Constantin a reușit o victorie unică. În toamnă, cu trei etape înainte de terminarea turului, în avionul care aducea echipa națională de la Cracovia am cerut căpitanului ei și lui Barbu, Koszka și Ion Ionescu să ne indice primele trei clasate la sfîrșitul întîiei părți a întrecerii. Constantin s-a dovedit cel mai exact: poate fi consultat cu toată încrederea în materie pronosportistă!

. . . .

În primele ore ale unei dimineți geroase, care nu te menajează, antrenorul Ștefan Covaci își conduce elevii spre sala de sport „Armata" din Brașov. Jucătorii devin pe rînd gimnaști, halterofili, handbaliști. În rolul de primi-purtători ai bunei dispoziții, Hălmăgeanu și D. Popescu. Obișnuiții rubricei, „lasă-mă să te las", D. Nicolae sau Sorin Avram sînt de o hărnicie pe care o sperăm de lungă durată. De altfel, în ajun, cînd pantele din preajma Tîmpei fuseseră luate cu asalt în programul unui antrenament pentru rezistență, ei au cerut efectuarea unui parcurs suplimentar, la terminarea probei oficiale și cronometrate. Așa cum i-am vorbit uneori de rău, să le subliniem acum, cînd este cazul, conștiinciozitatea.

Pe buletinele optimiste ale pregătirii Stelei, un singur punct incert: prezența lui Sătmăreanu, în continuare la antrenamente. Internaționalul militar a suferit o destul de acută criză renală care l-a determinat pe medicul echipei, dr. Ghimpețeanu, să-l supună unei foarte atente examinări radiologice și unui mai îndelungat control general. Să notăm, ca perspective ale unei îndîrjite lupte pentru titularizare, ofensiva grupului de tineri (fundașii Melenco, Cojocaru, mijlocașul Vigu — complet refăcut — atacantul Tătaru II) ca și pe aceea a experimentatului Creiniceanu, reținut săptămîni și săptămîni pe tușă de operația de menisc și apoi de o suită de accidentări. Formația standard va avea de luptat spre a-și reimpune, eventual, cele 11 nume devenite obișnuite pe foile de arbitraj din campionat sau din meciuri internaționale. Și asta, e de sperat, nu poate fi decît în folosul echipei care va încredința tricourile de titulari unor jucători verificați de întrecerea cu colegii de lot, înaintea veritabilului examen de pe stadion.

EF. I.

STEAGUL ROȘU

Va veni atacantul salvator ?

În gura uriașei sobe de tablă, focul arde cu
putere. Ce prețioasă e căldura asta primi-
toare după atacurile g rului de-afară! Ves-
tiarele Steagului roșu păstrează o notă de
intimitate, cu atît mai frap ntă cu cit stadionul
străbătut cîteva clipe mai î ainte e de o tristețe
copleșitoare, cu imensele lu carii, cu scheletele de
beton, dezvelind foste sec oare de tribune, în
fine aspectul unui stadion n demolare (după
se anunță de mult reame ajarea lui). Băncile
de jur împrejurul încăperii au o inovație în ma-
terie de mobilier: obișnu itele compartimente
pentru echipamentul jucăt rilor sînt montate
chiar sub scaune, așa că ju cătorii rămîn tot
timpul cu privirile în păm int, căutînd o jam-
bieră, un crampon de schi mb sau mai știu eu
ce. Nu-i bine să capete îns obiceiul de a privi
și în clasament numai în os. Ochii și dorința
lor trebuie să se îndrepte numai către în sus,
spre locuri unde au mai f ost și unde mai pot
ajunge.

Jucătorii apar unul cîte unul. La început,
avem răgazul să vorbim cu Selimesi, cu Campo
— „supraviețuitorul" forma iei care a adus pe
Steagul în A— cu Papuc, r venit de la Craiova,
din zonele liniștei și ale p zițiilor de atac pen-
tru locurile de frunte, aic , unde bate vîntul
decepției; dar aici e acasă

Cei trei colegi de șuetă nu sînt prea darnici
cu vorba, dar mă impresior ează prin luciditatea
argumentelor. Judecă extre n de obiectiv și de
real alunecarea echipei în clasament: „Steagul
a pierdut odată aproape o echipă întreagă:
Fusulan, Hidișan, Hașoti, N Meszaroș, Proca, Szi-
geti. Un timp a mers cur a mai mers, apoi
s-a văzut că golul e pre a mare." (Selimesi).
„Suitele de înfrîngeri la imită ne-au urmărit
ca umbrele. Și la fiecare nai lăsam cîte ceva
din provizia noastră de moral." (Papuc). „Și
parcă n-ar fi fost destul. m furnizat clinicilor
cei mai mulți candidați l intervenții preten-
țioase, cerînd absențe înde ungate" (Campo).

Agil, purtînd tinerește, ca pe vremea cînd fă-
cea deliciul galeriilor „U"- ului din Cluj, valiza
cu echipament, Șilviu Ploeș eanu își face apari-
ția în cabină. Curînd aveam a să constat că n-a
pierdut aproape nimic din suplețea interului cu
șut kilometric și precis. Ș -a însoțit elevii în
aproape toate probele antre namentului greu, prin
zăpada înghețată și în v porii de gheață pe care
trebuia să respiri. Antren orul Steagului roșu
rămîne nu numai deținător ul recordului absolut
de fidelitate față de un c ub dar și personifi-
carea unui profesor care n a dat niciodată ele-
vilor lui prilejul de a vor bi urît despre atitu-
dinea lui ca om. Iată de c e Brașovul ar trebui
să fie mai deferent față de cel care a găsit o
echipă de oraș la Steagul roșu, a dus-o în A
și n-a părăsit-o de mai bi ne de două decenii.
Tocmai de aceea, în pauza ce și-a oferit și a
oferit jucătorilor lui, nici n-am mai pomenit
de subiectul „organizare ec hipă" atît de des
prezentate în coloanele noa stre ci am prefe-
rat să discutăm despre c eea ce Ploeșteanu
vorbește cu pasiune: num ai despre fotbal. „Îl
vedeți pe blondul acela? (n.n. Toderașcu, un
tînăr timid). Eu îmi pun to ată încrederea în el.
L-am trecut din aripă, fu ndaș și se descurcă
destul de bine. De acum, ap roape tot depinde de
el spre a reuși. Sper să-i am în curînd la antre-
nament și pe absenții de a stăzi: Adamache —
după cîte aud însă destul de serios accidentat
în turneul sud-american — Ivăncescu, Pescaru,
Goran, Gane și Ciutac. Cu un lot complet, cred
că altfel vom ataca returul . Dar cea mai mare
speranță mi-o pun într-un atacant salvator, de
nețiuut."

— Și cine e atacantul s alvator?
„Optimismul".

EF. I.

JIUL

Antrenamente în sală sau pe... străzi!

Am descins la Petroșani într-o zi mohorîtă, cu ceață, ger și promoroacă. Deși era abia ora opt, pe jucătorii Jiului i-am găsit la treabă; tocmai ieșeau la înviorare. Programul unei zile de lucru în această perioadă începe pentru ei dis-de-dimineață. După 15 minute de așteptare, am găsit prilejul să stăm de vorbă cu tînărul antrenor Ștefan Coidum.

— Cum merg pregătirile?

— *Așa și așa.*

— De ce?

— *Întîmpinăm o serie de greutăți. Inițial stabilisem să ne antrenăm în altă localitate. Nu am putut realiza acest lucru întrucît nu mai puțin de șapte jucători sînt studenți ai Institutului de Mine. Ei se află în plină sesiune de examene, astfel că am fost nevoiți să rămînem pe loc. Antrenamentul inaugural a avut loc în ziua de 5 ianuarie. Pînă în 15 ianuarie am lucrat în scopul readaptării organismului la efort. De la această dată, antrenamentele au devenit mai intense: în tot acest timp punem accent deosebit pe respectarea cu strictețe a unor norme de viață sportivă, absolut necesare. Poate că e mai bine că am rămas acasă, căci n-am schimbat mediul înconjurător și pentru că orașul nostru îndeplinește oarecum condiții bune de climă și de altitudine.*

În aceste zile, ponderea cade pe obținerea unui potențial fizic general, pe care să putem clădi în continuare pregătirea specifică precum și cea tehnico-tactică. Lucrăm de cîte două ori pe zi. Dimineața în aer liber, pe o durată de 120 de minute și prin crosuri cu schimbări de ritm și direcție, apropiate de specificul jocului de fotbal. După-amiază lucrăm în sală timp de 60 minute, punînd accentul pe dezvoltarea calităților fizice de bază (forță, viteză, detentă și în special îndemînare). Zilnic are loc și o lecție teoretică. În scurta vacanță de iarnă, jucătorii au avut obligativitatea să pregătească anumite teme, iar acum fiecare dintre ei ține cîte un referat pe una din următoarele teme: presingul, circulația jucătorilor, contribuția personală la realizarea jocului colectiv, organizarea jocului la mijlocul terenului etc. În etapa a doua, care va începe la 28 ianuarie, vom pune accentul pe omogenizare, folosind în acest scop cîte trei jocuri de verificare pe săptămînă.

Avem și anumite greutăți care se cer grabnic înlăturate. În primul rînd, ambele terenuri (și cel principal și cel cu zgură), sînt acoperite cu un strat gros de zăpadă, ceea ce ne-a pus în situația de a nu putea lua pînă în prezent contact cu mingea. Deși am adus în nenumărate rînduri la cunoștința secției de fotbal această stare de fapt, nimeni nu se îngrijește să ia vreo măsură. Timpul trece și probabil că va ninge din nou, stratul de zăpadă se va îngroșa

Pentru a completa modul în care decurg antrenamentele la Jiul vom arăta că ele au loc pe... străzi sau la sala de gimnastică a Institutului; jucătorii sînt nevoiți să parcurgă o distanță de un kilometru, transpirați, înapoi pînă la stadion pentru a se dezechipa și pentru a face dușul atît de necesar; ghetele jucătorilor sînt uzate; stadionul are un aspect de paragină, ca și magazia de echipament, de altfel (geamuri sparte).

Gheorghe NERTEA

Un „sprinter de clasă": ION VASILE

Este fapt cert că jucătorii de la Jiul, cu toate condițiile grele în care-și desfășoară activitatea, depun în această perioadă un efort sporit la antrenamente.

Dar acest lucru nu-i valabil pentru toți, mai precis pentru portarul Ion Vasile, **care a abandonat antrenamentele, fugind pur și simplu din Petroșani.**

Luîndu-și valizele, a alergat atît de repede, încît nu l-a mai ajuns nimeni și nici pînă în ziua de astăzi nu a putut fi identificată noua sa reședință.

Ce mai sprinter!!!...

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 4 din 28 ianuarie 1968:

1. Brescia — Torino	2
2. Cagliari — Bologna	1
3. Fiorentina — Milan	1
4. Inter — Mantova	1
5. Bari — Perugia	1
6. Napoli — Roma	1
7. Sampdoria — Varese	x
8. Spal — Lanerossi	x
9. Palermo — Foggia	1
10. Messina — Genoa	1
11. Padova — Verona	x
12. Catania — Livorno	X
13. Catanzaro — Novara	1

PROGRESUL

În goana după... rezistență și echilibru

Pînă la începerea turneului în Iugoslavia (al cărui început este fixat la 18 februarie), lotul Progresului a făcut timp de 10 zile o „haltă" la Predeal, cu un efectiv alcătuit din: **Mîndru, Manta, Matache — Georgescu, V. Popescu, Peteanu, Colceriu, Ad. Constantinescu, Marinescu, Stanciu — Toader — Al. Constantinescu, Șoangher, Neacșu, Matei** (junior) **— Oaidă, Matei, Mateianu, Mihai, Stoicescu, Mocanu, Alecu, I. Popescu, Țarălungă, Florea** (ulterior, la aceștia se vor adăuga **Mîndoiu** — plecat cu selecționata divizionară în Brazilia, — R. Ionescu și încă trei juniori).

Ce au urmărit și ce au realizat antrenorii **Drăgușin** și **Știrbei** în această perioadă? În primul rînd **obținerea unei rezistențe sporite** față de sezonul trecut cînd echipa a resimțit insuficiența ei la unii jucători. În al doilea rînd **formarea și desăvîrșirea echilibrului,** atît de necesar în joc. Pentru atingerea acestor două obiective s-a lucrat foarte intens zilnic, antrenorii folosind mersul, alergarea, gimnastica și... „miuța" pe gheață. Distanțele au variat de la 2—4 km pînă la 4—8 km. Însăși plimbările au fost folosite ca mijloace de pregătire. În două sau trei rînduri, jucătorii au participat la jocuri cu mingea pe... gheață, pentru deprinderea echilibrului. „Miuțele" însă, au constituit și o ocazie de destindere; jucătorii le-au... luat cu asalt...

Concluzia acestei perioade a satisfăcut pe antrenori. Ele s-au bazat pe rezultatele unor probe făcute la sfîrșitul perioadei: alergări dificile (la deal-la vale) pe distanțe variate (3 × 800 m, 3 × 1200 m, 3 × 1500 m), pe trei categorii de jucători (după vîrstă, gabarit etc.) într-o zi, și o alergare pe o singură distanță (2 500 m pentru toți jucătorii, păstrînd însă ritmul specific postului și compartimentului, ca durată și intensitate, în altă zi. Timpii realizați și timpul de revenire, constatați prin luarea pulsului, au arătat că **organismul este adaptat la efort, că rezistența a crescut la toți jucătorii,** mai ales la juniori, care au marcat și o creștere în greutate.

Pe baza acestui cîștig își continuă jucătorii pregătirile la București, unde se află în prezent. Și în perioada imediat următoare (pînă la 4 februarie) obiectivele sînt **realizarea calităților fizice specifice,** precum și **restabilirea deprinderilor tehnice.** În continuare, pînă la plecarea în turneu, pe agenda antrenorilor figurează o serie de jocuri de pregătire: cu **Petrolul Ploiești** la București, la 11 februarie (cu ambele echipe), cu **Electronica Obor** la 14 februarie și **Metalul București** la 15 februarie.

P. G.

DINAMO-Bacău

Nicușor nu spune vorbe mari...

De o parte și de alta, coamele domoale ale munților Uzului și Oituzului. În lungul văii, mai mult îl ghicești decît îl vezi, sub pojghița de ghiață, Slănicul, pîrîiaș de munte a cărui șoaptă o înghite vața groasă de nea care tronează aici peste toată firea. Pînă aici, pastel de bunici... La 5—6 m. doar, vîrsta și romantismul decorului se schimbă brusc. Un șir de autocamioane oprite de-a lungul drumului claxonînd intermitent, căciuli zvîrlite în aer, ba chiar și aplauze... Fotbal. Pasiunea tuturor sezoanelor, microbul universal care rezistă la arșița ca și la ger, la ploaie ca și la zăpadă, s-a strecurat și aici în liniștea căutată a vilegiaturiștilor. Dinamoviștii băcăuani își continuă aici, în mediul montan, pregătirile. Loc ferit de public? Nici vorbă. Toată stațiunea se mobilizează la numai un sfert de oră după începerea oricărui antrenament.

Acum cîteva zile am asistat și noi la un asemenea antrenament public. Față de data calendaristică, MIȘCAREA jucătorilor ni s-a părut bună. Mai în evidență au ieșit tehnica „curată a tenorilor" Dembrovschi *și* Daniel Ene, *vitalitatea lui* David *și* Duțan, *eleganța dezinvoltă a atleticului* Panait *și ambiția „cavaleriei ușoare" —* Rugiubei *și* Băluță *— de a înscrie goluri din combinații surprinzătoare, de mare efect la vilegiaturiști.*

Jocul la două porți, chiar și desfășurat în cel mai amical dintre antrenamente, se desfășoară cu o îndîrjire de necrezut. Amical — amical, dar nu se fac cadouri, ba, dimpotrivă, am asistat și aici la „proteste" la arbitru, care nu era altul decît antrenorul principal al echipei, D. Nicolae — Nicușor.

Cu el am discutat la sfîrșitul antrenamentului. Ponderat, cu o măsură a vorbei rar întîlnită (și cu atît mai apreciată), Nicușor se menține în „apele lui liniștite" în orice discuție despre prezent ca și despre speranțele de viitor ale echipei sale. După ce ne-a pus la dispoziție numele fotbaliștilor lotului echipei sale (Ghiță, Naghel, Verșanschi — *portari;* Vătafu, Velicu, Maghiar, Naumcef — *fundași;* Duțan, Simionaș, Nedelcu, Cernat, Pană — *mijlocași;* Daniel Ene, Gal, Rugiubei, Băluță, Karst, Dembrovschi, Gh. Ene, Munteanu, David, Comănescu — *înaintași), antrenorul dinamovist ne-a spus cu realism că față de acest lot, calculele sale pentru retur au în vedere menținerea (fără emoții) în Divizia A. Atît. De va ieși mai mult, cu atît mai bine, nimeni la Bacău n-o să-l tragă la răspundere pentru o surpriză de natura asta.*

„Ceea ce este sigur — ne-a spus Nicușor — este faptul că băieții TAC și LUCREAZĂ. Muncesc foarte serios la antrenamente, îi văd pe marea majoritate preocupați să acumuleze cît mai mult în această perioadă pentru ca, odată lansați în cursa campionatului, să treacă cu bine numeroasele și grelele bariere pe care știu foarte bine că-i așteaptă."

Într-adevăr, hotărîre și sobrietate am citit și noi, în timpul antrenamentului, în întreaga prezentare a fotbaliștilor băcăuani. După amiază în schimb, la „Stroe în can-can", spectacol revuistic în turneu la stațiunea Slănic, vioara întîi a publicului au fost tot... fotbaliștii, care i-au făcut binecunoscutului comic bucureștean o galerie de finală de Cupă...

M. P.

La Progresul, antrenamentele au și momente de destindere, cum este acesta, surprins de fotoreporterul nostru. În prim plan – Neacșu, Mateianu, Oaidă, Peteanu, Al. Georgescu, Al. Constantinescu, Mîndru, Șoangher, Ion Popescu.

Foto: **S. BRAȘOVEANU**

UN RECORD ORTOPEDIC

În afara „recordului" lor din clasament, jucătorii de la Steagul roșu au mai stabilit unul: numai într-o singură lună — noiembrie — au furnizat reputatului specialist în operații de menisc, dr. Dumitru Tomescu, trei cazuri de asemenea intervenții efectuate asupra lui Gane, Goran și Iordache.